

Minčių sparnai

2025

*Tauragės miesto mokyklų 10-11 metų mokinių
rašinių konkursas apie lėktuvėlį, paleistą per langą.*

*Knygelė skiriama A.Gustaičiui, kuris 1925 m sukūrė
lėktuvą ANBO.*

Smagaus skaitymo!

Tekstus redagavo ir surinko Aušra Dragūnienė

2025

Created & published on StoryJumper™ ©2025 StoryJumper, Inc.
All rights reserved. Sources: storyjumper.com/attribution

Listen to this book:
storyj.mp/agftfnuepp

Nelaimingas atsitikimas

Buvo gražus savaitgalio rytas. Čiulbėjo paukščiai. Šnarėjo medžių lapai. Žaluma kerėjo visus žmones. Aš nupėdinau prie lango su popieriniu lėktuvėliu ir paleidau jį iš rankų. Lėktuvėlis nusileido miške.

Miške buvo skruzdėlynas, kuriame gyveno skruzdėlytė, vardu Tauškalytė. Visai šalia buvo ir žolynėlis - boružėlės Septyntaškės namai. Tarp šių gyvenviečių ir nusileido popierinis lėktuvėlis. Vabalėliai per akimirksnį atsidūrė lauke. Juos sudomino tas keistas popierinis daiktas. Tauškalytė ir Septyntaškė užropojo ant lėktuvo.

Kai silpnas vėjelis papūtė truputį smarkiau, lėktuvėlis pakilo į orą, kartu su mažyčiais vabalėliais! Jie skrido per mišką aukštai, aukštai, kol transporto priemonė nepradėjo leistis žemyn. Lėktuvėlis pliūkštelėjo tiesiai į upelį ir permirko. Draugės nusiminusios, kad toliau kelionės tęsti negalės, išsiropštė iš vandens.

Grįžusios namo abi nusprendė, kad visur gerai, bet namuose geriausia. Tai buvo tik nelaimingas atsitikimas.

*Skaistė Drukteinytė
„Šaltinio“ progimnazija*

Popierinio lėktuvėlio nuotykis

Kartą aš iš popieriaus išlanksčiau lėktuvėlį. Jis buvo labai didelis ir mokėjo kalbėti. Aš lėktuvėlį paleidau ir jis greit nuvingiavo tolyn.

Lėktuvėlis buvo drąsus, bet neturėjo draugų. Netikėtai pamatė bitutę ir jos paklausė, ar jai nesunku nešti medų. Bitutė atsakė, kad sunku, ir paprašė nuskraidinti į avilį. Lėktuvas sutiko ir jie abu nuskrido į avilį. Bet, kai atskrido prie avilio, ten nieko nebuvo. Bitutė suprato, kad nebeturi namų ir pravirko. Lėktuvėlis pasakė bitutei, kad nuo šiol jie gyvens kartu. Bet prisiminė, kad ir jis neturi namų, todėl nusprendė pasistatyti namą. Jie abu statė, dirbo tris dienas. Pagaliau darbas buvo baigtas.

Bitutė ir lėktuvėlis labai susidraugavo ir žinojo, kad tikras draugas visada padės.

Mėta Šarapovaitė

Jovarų pagrindinė mokykla

Draugystės lėktuvėlis

Vieną giedrą šeštadienio rytą aš su broliu išlanksčiau lėktuvėlį. Mes jį paleidom per langą ir šis nuskriejo su vėju. Ir pamatėm, kad lėktuvėlis pataikė berniukui į kaktą... Berniukas atsisuko, pasiėmė lėktuvėlį ir kažką ant jo užrašė. Tada metė lėktuvėlį tiesiai į mus. Paėmiau lėktuvėlį ir pamačiau, kad ant jo parašyta: „Būkite atsargūs su lėktuvėliais!“.

Brolis pasakė, kad berniukas vis dar laukia už lango. Tada aš parašiau: „Gal nori būti draugu?“ ir nusiunčiau lėktuvėlį.

Mes su broliu įdėmiai žiūrėjom, kaip berniukas skaito. Jis atrašė ir pasiuntė lėktuvėlį atgal. Atsakymas buvo trumpas: „Taip“.

Berniuką pasikvietėme į namus. Ir nuo tos dienos mes siuntinėjame lėktuvėlius po visą pasaulį. Ir esame geriausi draugai.

*Viltė Jokubauskaitė
„Šaltinio“ progimnazija*

Popierinio lėktuvėlio nuotykis

*Išlanksčiau gražų popierinį lėktuvėlį. Baltą baltą lyg sniegas.
Paleidau per namo langą.*

*Lėktuvėlis sklendė ore ir įsikabino į medžio viršūnę. Jis susipurvino ir
susiglamžė...*

*Vieną vėjuotą pavasario dieną lėktuvėlis medyje taip siūbavo, kad
sugebėjo iš medžio išsipainioti. Jis vėl sklendė ore ir pateko į mergaitės
namus. Mergaitė lėktuvėlį išmargino spalvomis. Jis tapo spalvotas lyg
vaivorykštė! Lėktuvėlis tapo mergaitės mėgstamiausiu žaislu.*

Saulė Dumašiūtė

Martyno Mažvydo progimnazija

Papuoštas lėktuvėlis

Turėjau popieriaus lapą, pagalvojau, ką su juo daryti? Ir sumaniau išlankstyti popierinį lėktuvėlį.

Išlanksčiau lėktuvėlį ir paleidau skristi per langą. Jis skrido, pakilo labai aukštai, o paskui ėmė leistis žemyn. Tik staiga jį pačiupo paukštis ir nusileido ant akmens. Apžiūrėjo, paliko ir nuskrido šalin.

Pro šalį ėjo žmogus, pamatė lėktuvėlį ir sumanė parsinešti namo. Namuose žmogus ant jo piešė, dekoravo. Išėjo į lauką ir paleido lėktuvėlį skristi. Jis skrido ir skrido, kol pasiekė mano langą. Dabar mano lėktuvėlis buvo gražus, spalvotas, papuoštas. Aš sumaniau jį pasilikti ant stalo, kad stalas būtų papuoštas.

Liepa Sofija Juškaitė

Martyno Mažvydo progimnazija

Popierinio lėktuvėlio nuotyčiai

Labas, aš Lėja, ir man patinka lėktuvėliai. Vieną dieną padariau įprastą popierinį lėktuvėlį, bet jo nuotyčiai buvo nepaprasti.

Mečiau lėktuvėlį ir staiga jis išskrido pro langą. Aš skubėjau, kad galėčiau pagauti lėktuvėlį, bet jis jau buvo toli toli. Sklendė ore lėktuvėlis ir netikėtai atsitrenkė į tikrą lėktuvą. Visas susiglamžė, bet skrido toliau. Galima sakyti, kad jis visą Lietuvą apskrido. Tęsiu toliau. Lėktuvėlis atskrido iki koncerto, kur jį pamatė viena mergaitė. Ji lėktuvėlį labai gražiai dekoravo. Tada metė jį į orą, kad skristų. Jis sklendė ore, apskrido Gedimino bokštą ir pasisuko link mano namų.

Lėktuvėlį radau savo kieme. Kiek jis daug nuotykių patyrė!

*Saulė Valantinavičiūtė
Jovarų pagrindinė mokykla*

Lėktuvėlio skrydis

Gyveno berniukas, vardu Titas. Jis labai mėgo lankstyti lėktuvėlius.

Vieną dieną berniukas išlankstė lėktuvėlį. Jis buvo mėlynas ir su akimis. Titas pridėjo nedidelius sparnus, kad geriau skristų. Berniukas sugalvojo išskraidinti lėktuvėlį per močiutės namų langą. Atsidarė langą, išibėgėjo ir paleido lėktuvėlį į orą. Jo sparnuotis skriejo labai toli, kol jo nebesimatė. Lėktuvas skrido tarp debesų ir miškų. Berniukas vis galvojo, kur jo sparnuotis.

Titas laukė metus. O lėktuvėlis per tą laiką ir į pelkę buvo įkritęs, ir nuo saulės apdegė. Vienas žmogus lėktuvėlį rado ir išskraidino atgal.

Taip lėktuvas, nors ir apdegęs, grįžo atgal pas berniuką.

Ugnė Sturytė

Martyno Mažvydo progimnazija

Lėktuvėlio skrydis į kosmosą

Aš gyvenau name ir turėjau du kaimynus. Mes buvome geriausi draugai. Vieną dieną po pamokų susitarėme susitikti lauke. Atsinešėme popieriaus ir išlankstėme po lėktuvėlį. Parodėme vienas kitam, kaip išlankstėme ir paleidome per langą. Lėktuvėliai nuskrido į skirtingas puses. Manasis nuskriejo virš debesų. Turėjau teleskopą ir su juo pamačiau savąjį skrajūną.

Kitą dieną pažvelgiau pro langą ir pamačiau obelyje įstrigusį savo lėktuvėlį. Užlipau kopėčiomis, jį pasiėmiau ir pamačiau ant jo parašyta: „Labas“. Pagalvojau, kad tai padarė kosmonautai, aš taip pat parašiau: „Sveiki“, ir vėl paleidau į dangų. Po kelių savaičių jau nebebuvo vietos, kur rašyti. Taip aš susidraugavau su kosmonautais. Ir dabar žinau, kad galiu draugauti su bet kuo, ne tik iš Žemės.

Vakarė Valantiejūtė

Martyno Mažvydo progimnazija

Popierinio lėktuvėlio nuotyčiai

Vieną saulėtą dieną aš sumaniau išlankstyti lėktuvėlį. Praėjo pora minučių ir baigiau. Tada paleidau jį per daugiabučio langą. Jis sklendė ore! Netrukus lėktuvėlis pradėjo leistis žemyn. Vėjas jam trukdė, bet jis vėl pakilo. Skrido tiesiai, bet ilgai tai nesitęsė. Jį pastebėjo ant batuto šokinėjanti mergaitė, vardu Džinė. Kai lėktuvėlis buvo jos rankose, ji nuskubėjo namo. Pasidėjo lėktuvėlį ant stalo ir jau ruošėsi papuošti, bet brolis greitai pagriebė lėktuvėlį ir paleido jį į medį. Ten lėktuvėlis išbuvo net tris dienas.

Laimė, po trijų dienų lėktuvėlį rado šeimininkė ir susigrąžino jį namo.

Austėja Lukšaitė

Martyno Mažvydo progimnazija

Skraidantis lėktuvėlis

Kartą berniukas pasidarė lėktuvėlį ir paleido per langą. Kadangi buvo šiauriškas vėjas, lėktuvėlis labai toli nulėkė.

Lėktuvėlis nulėkė į Švediją. Ten sutiko pelę, užsilipusią ant medžio šakos. Lėktuvėlis paklausė:

- Ką tu čia darai?

- Slepiausi nuo velniškai alkanos katės, - atsakė pelė.

Staiga pakilo toks stiprus vėjas, kokį lėktuvėlis buvo matęs tik filmuose! Vėjas lėktuvėlį nupūtė į Australiją. Jis ten sutiko dramblių. O dramblys buvo lakuotais nagais!

Šią istoriją lėktuvėlis pasakodavo savo vaikams. Sakė, kad lig šiol prisimena, kad dramblio nagai buvo šviesiai šviesiai raudoni. Dar pasakojo, kad jį buvo pasiėmusi kengūra ir esą davusi savo vaikams. Ir paleido tik su sąlyga, kad lėktuvėlis juos aplankys bent kartą per metus. Kengūra sutiko ir lėktuvėlį paleido. Papasakojęs šią istoriją savo vaikams lėktuvėlis pasakė:

- Reikia visada laikytis duoto žodžio.

Nuo to karto jie visada padarydavo taip, kaip sakė.

Jorė Linkutė

Tauragės „Aušros“ progimnazija

storyjumper.com